

ด่วนที่สุด

ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/ ๑๙๕๙

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อสังเกตของคณะกรรมการดังกล่าวข้างต้น

เนื่องจากในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. คณะกรรมการวิสามัญได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้บางประการ และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตนั้น

จึงส่งข้อสังเกตดังกล่าวมาเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๒ วรรคสอง

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรรัตน์ หวังต่อลาภ)

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักการประชุม

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๒

ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. แล้ว
เห็นควรตั้งข้อสังเกต ดังนี้

๑. นิยามคำว่า “บริการ” (มาตรา ๕)

นิยามคำว่า “บริการ” นอกจากหมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ
การใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น
แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงานแล้ว ตามเจตนารมณ์ยังให้ครอบคลุมถึงธุรกิจค้าปลีกด้วย

๒. รูปแบบองค์กร (มาตรา ๒๗)

(๑) เนื่องจากการจัดโครงสร้างองค์กรมีหลายรูปแบบ โดยส่วนใหญ่องค์กรที่มีภารกิจ
กำกับดูแลเต็มรูปแบบจะกำหนดโครงสร้างองค์กรในรูปแบบที่เป็นส่วนราชการ เช่น สำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นต้น หรือกำหนดให้เป็นองค์กรอิสระ
ที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลธุรกิจเฉพาะด้าน เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) กำกับดูแลเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย แต่กรณี
สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้านั้นมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการแข่งขันการค้าของธุรกิจ
การค้าทุกประเภท จึงมีความแตกต่างจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ
ประกันภัย (คปภ.) ดังนั้น การจัดโครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
ตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อแตกต่าง จำเป็นที่กระทรวงพาณิชย์จะต้องผลักดันให้องค์กรนี้มีผลงาน
เกิดความเชื่อถือเป็นที่ประจักษ์

(๒) สำหรับกรณีโครงสร้างหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่นที่เป็นองค์กรอิสระที่กำกับดูแล
ธุรกิจเฉพาะด้าน เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)
เป็นต้น องค์กรอิสระที่กำกับดูแลธุรกิจเฉพาะด้านเหล่านี้มีรายได้เพียงพอโดยไม่จำเป็นต้องขอรับ
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล แต่กรณีการจัดโครงสร้างสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
ตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะมีความแตกต่างจากองค์กรอิสระอื่นดังที่ยกตัวอย่างไว้ข้างต้น กล่าวคือ
เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีลักษณะ
ที่จะต้องพึ่งพาแหล่งรายได้จากภาครัฐเป็นหลักและต้องขอรับการจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณ
แผ่นดินประจำปี ซึ่งหากสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าไม่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์
ก็อาจไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ตลอดจนอาจมีกระบวนการแทรกแซงการทำงาน
ในขั้นตอนดังกล่าว อันจะส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างอิสระและคล่องตัวตามเจตนารมณ์ของ
กฎหมายฉบับนี้ ซึ่งกรณีดังกล่าวจะเป็นผลกระทบจากการกำหนดรูปแบบโครงสร้างองค์กร โดยมีใช่เป็น
ปัญหาข้อติดขัดในเชิงกฎหมายแต่ประการใด

๓. พฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม (มาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นในลักษณะที่บัญญัติไว้ โดยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าสามารถพิจารณาประกาศกำหนดลักษณะพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมเพิ่มเติมได้

คณะกรรมการวิสามัญมีข้อสังเกตว่า การกำหนดพฤติกรรมทางการค้าในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมและก่อให้เกิดความเสียหายนั้น ควรมีการพิจารณาพฤติกรรมดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

(ก) กรณีที่ผู้ประกอบการรายใหญ่ซึ่งเป็นผู้ให้สิทธิแก่ผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ในลักษณะแฟรนไชส์ในการประกอบธุรกิจร้านค้าแบบสะดวกซื้อ (ซึ่งผู้รับสิทธิส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม) แต่ในขณะเดียวกันผู้ให้สิทธิดังกล่าวก็ดำเนินการประกอบธุรกิจเดียวกัน โดยเปิดร้านค้าของตนเองในบริเวณท้องที่ใกล้เคียงกับร้านค้าของผู้รับสิทธิของตน ควรมีการกำหนดระยะห่างระหว่างกัน หรืออีกกรณีหนึ่ง เป็นกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกรายใหญ่เปิดร้านค้าปลีกในท้องที่ใกล้เคียงกับผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด อันทำให้ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดไม่สามารถแข่งขันได้ ควรมีการกำหนดมิให้ธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีสาขาจำนวนมากเปิดสาขาในระยะที่ใกล้กับผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด เช่น ผู้ประกอบการรายใหญ่ควรเปิดร้านหรือสาขาในระยะห่างจากร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดในระยะทางไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ เมตร เป็นต้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ดให้สามารถประกอบธุรกิจเพื่อเลี้ยงครอบครัวได้ และไม่เป็นการปิดกั้นโอกาสบริษัทใหญ่ที่จะเพิ่มสาขาได้

(ข) กรณีผู้ค้าพันธุ์ไก่ไข่ ขายพันธุ์ไก่ไข่ให้แก่เกษตรกรซึ่งประกอบธุรกิจขายไข่ไก่ โดยผู้ค้าพันธุ์ไก่ไข่ดังกล่าวเองประกอบธุรกิจขายไข่ไก่ด้วย และมีการทุ่มราคายไข่ไก่ในท้องที่ที่ลูกค้าพันธุ์ไก่ไข่ของตนประกอบธุรกิจขายไข่ไก่อันทำให้เกษตรกรซึ่งเป็นลูกค้าของตนไม่สามารถแข่งขันได้ รวมถึงกรณีสินค้าเกษตรอื่นที่มีลักษณะพฤติกรรมเช่นเดียวกัน

กรณีดังกล่าวข้างต้นเป็นพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม จึงควรพิจารณาประกาศในอนุบัญญัติกำหนดห้ามพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ร้านโชห่วยหรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด และเกษตรกรรายย่อยให้สามารถประกอบธุรกิจเพื่อดำรงชีพได้

๔. ระยะเวลาในการสืบสวนสอบสวน (มาตรา ๒๑)

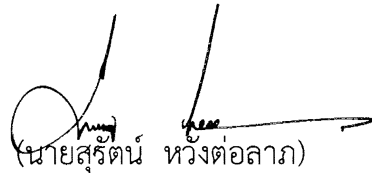
ระยะเวลาในการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน นอกจากจะต้องให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามมาตรา ๒๑ วรรคสองแล้ว ยังต้องคำนึงถึงระยะเวลาการควบคุมตัวหรือการปล่อยตัวชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

๕. การรวมธุรกิจ ...

๕. การรวมธุรกิจ (มาตรา ๕๑)

ผู้ประกอบการธุรกิจที่จะต้องขออนุญาตก่อนรวมธุรกิจนั้น ธุรกิจดังกล่าวจะต้องส่งผลให้เกิดการผูกขาดหรือเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แต่สำหรับกรณีผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการที่จะส่งเสริมการประกอบธุรกิจเพื่อประโยชน์ของประเทศในภาพรวม ดังนั้น การรวมธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๕๑ ไม่รวมถึงกรณีการรวมธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพราะผู้ที่ต้องขออนุญาตรวมธุรกิจต้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๕๐ และยอดเงินขาย ๕,๐๐๐ ล้านบาท ขึ้นไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่รวมถึงผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมจะไม่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าว

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(นายสุรตน์ หวังต่อลาภ)

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ